

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu **JUDr. Ing. D. – S.** so sídlom H. IČO: X., Č., zastúpeného **JUDr. J., advokátom v B., L.** proti žalovanému **Katastrálnemu úradu v Bratislave**, Bratislava, Pekná cesta 15, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo Xo 94/04/Pa z 19. novembra 2004, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 365/2004-137 zo 17. januára 2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 365/2004-137 zo 17. januára 2008 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného číslo Xo 94/04/Pa zo dňa 19. novembra 2004 v spojení s rozhodnutím Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky, pracovisko Bratislava 3, Pekná cesta 15 v Bratislave zo dňa 7.9.2004 pod č. Č.X 146/04. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 59 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), opravil údaj v katastri nehnuteľností tak, že na liste vlastníctva č. X., na ktorom sú evidované nehnuteľnosti stavby na pozemkoch parcela č. 17870/3 UNIMO 1, parc. č. 17870/4, UNIMO 2, v katastrálnom území V. vo vlastníctve S. H. list vlastníctva č. X. v časti B - vlastník, zrušil zápis S. H. a zapísal Ž. spol. s r. o.. Druhostupňový správny orgán – žalovaný, žalobou napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 244 ods. 1 OSP, § 64 ods. 1, 3, § 65 ods. 1, § 21 ods. 2 písm. f/, § 23 ods. 1 zákona č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom (notársky poriadok), čl. 12 ods. 1, 2, 3 a čl. 13 zákona č. 264/1992 Zb. a § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona, keď na základe dokazovania

vykonaného oboznámením administratívnych spisov žalovaného, spisov Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 81Cb 80/97 a sp. zn. 8Cbsi 49/2005, rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo 170/96 zo 14. mája 1997 a č. k. 4SžoKS 151/2006 z 19. júla 2007, mal preukázané, že zmenou spoločenskej zmluvy o založení obchodnej spoločnosti, spoločník JUDr. Ing. D. – S., M., H. zo dňa 23.11.1992 (dodatok č. 1) vniesol majetok S., do spoločnosti Ž. spol. s r. o., v rozsahu v akom ho menovaný spoločník nadobudol zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 30.4.1992 a jej príloh s výnimkou tam uvedených nehnuteľností. Vnesenie časti podniku do Ž., spol. s r. o., je upravené v čl. IV bod 5 zmeny spoločenskej zmluvy. Skutočnosť, že došlo k platnému vneseniu majetku do spoločnosti Ž. v rozsahu podľa čl. IV bod 5 nesporne vyplýva aj z právoplatného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Obo 170/96 zo 14. mája 1997. Zápis nehnuteľností – stavieb UNIMO 1 na parc. č. 17870/4 a UNIMO 2 na parc. č. 17870/3 na LV č. X. bol vykonaný pod položkou výkazu zmien č. 404/95 na základe žiadosti S., H. o doplnenie zápisu do LV č. X. zo dňa 21.9.1995. Položkou výkazu zmien č. 84/96 bol zápis uvedených nehnuteľností vykonaný na nový list vlastníctva č. X. bez zmeny v osobe vlastníka. Subjekty JUDr. Ing. D. – S. B. a S., H. sú totožné právne subjekty a to na základe porovnania identifikačného čísla. Tieto stavby neboli do dňa ich zápisu v katastri nehnuteľností na základe žiadosti S., H. zapísané, neboli preto uvedené ani v zmluve o predaji častí podniku Železničné staviteľstvo, š. p. zo dňa 30.4.1992 spôsobom, ktorý vyžadovali vtedajšie predpisy týkajúce sa evidencie nehnuteľností. Zápisom uvedených nehnuteľností v rozpore s listinou, evidovanou a zapísanou v katastri nehnuteľností neskôr, t. j. zmenou spoločenskej zmluvy, bol vykonaný chybný zápis na podklade zmluvy o predaji častí podniku, t. j. v tom čase už právne irelevantnej listiny, čo sa týka nehnuteľností vložených do spoločnosti Ž. s. r. o..

Podľa názoru súdu, poslednou listinou preukazujúcou nadobudnutie vlastníctva k predmetným stavbám, je zmena spoločenskej zmluvy registrovaná Štátnym notárstvom. Preto bol krajský súd názoru, že chybný údaj vznikol zápisom údajov, ktoré boli v rozpore so štátnym notárstvom registrovanou zmenou spoločenskej zmluvy, ktorá bola v katastri nehnuteľností riadne zapísaná. Tým sú splnené zákonné podmienky opravy chyby v katastrálnom operáte podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona. Krajský súd uviedol, že v rámci konania o oprave chyby správny orgán už neskúma spôsobilosť listín na zápis. Predmetom skúmania je zápis údajov z verejných a iných listín, spôsobilosť na zápis, ktorých už bola posúdená správnym orgánom na úseku katastra nehnuteľností. Do roku 1995 predmetné stavby neboli predmetom evidovania v katastri nehnuteľností, preto neboli označené údajmi katastra nehnuteľností ani v zmluve o predaji častí podniku zo dňa 30.4.1992 ani zmene spoločenskej zmluvy dodatku č. 1. Správny orgán, keď zistil, že na základe už neaktuálnej listiny (kúpnej zmluvy zo dňa 30.4.1992) bolo zapísané vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré neboli dosiaľ evidované v katastri nehnuteľností, správne začal konanie o oprave chyby, aby bol zápis aj k týmto stavbám daný do súladu správne relevantnou listinou, t. j. zmenou spoločenskej zmluvy, dodatku č. I a jej čl. IV bod 5. Súd tiež uviedol, že predmetom konania o oprave chyby nebolo skúmanie spôsobilosti listín vyhotovených v roku 1992 a v tom období aj zapísaných, ale len zosúladenie vykonaných zápisov s týmito listinami.

Na základe uvedených skutočností súd neakceptoval argumentáciu žalobcu majúc za to, že prvostupňový orgán postupoval v súlade so zákonom, keď opravil údaj v katastri nehnuteľností, zrušil zápis S. H. a zapísal Ž. spol. s r. o. a správne postupoval aj žalovaný, ak jeho rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Obranu žalobcu spočívajúcu v námietke neplatnosti dodatku spoločenskej zmluvy, ktorou podľa jeho názoru nebol do spoločnosti Ž. s. r. o. vnesený nepeňažný vklad v podobe predmetného nehnuteľného majetku. krajský súd neakceptoval, nakoľko o vnesení majetku do spoločnosti Ž. s. r. o. bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Obo 170/96 zo dňa 14. mája 1997 a 6Obo 62/03 zo dňa 24. septembra 2003, z odôvodnenia ktorých jednoznačne vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti boli vnesené do majetku Ž. s. r. o. spoločnosťou S.. Zmeny spoločenskej zmluvy boli riadne registrované pod č. RI 581/92. Na tomto právnom úkone sa vedome podieľali všetci vtedajší

spoločníci firmy (teda aj žalobca, ktorý v tomto období pôsobil ako generálny riaditeľ spoločnosti Ž.), čo nesporne potvrdili svojimi podpismi. Vnesenie majetku sa zrealizovalo v súlade s § 59 ods. 3 Obchodného zákonníka.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 písm. e/ OSP zrušil a to z dôvodu porušenia § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie v zmysle § 221 ods. 3 OSP. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní porušil ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, e/ a f/ OSP a § 205a ods. 1 písm. b/ a d/ OSP, nakoľko predmetný rozsudok dňa 17.1.2008 vyhotovil a žalobcovi doručil až dňa 21.4.2008, čo je viac ako 3 mesiace od jeho vyhlásenia. Daným postupom krajský súd podľa žalobcu porušil ustanovenia § 158 ods. 4 OSP, čo žalobca považuje za úmyselné a bezdôvodné prietahy v tomto súdnom konaní. Odvolaním napadol výrok aj odôvodnenie tohto napadnutého rozsudku. Rozsudok a jeho odôvodnenie nemá podľa žalobcu podklad v zistenom skutkovom stave a preto žiadal odvolací súd, aby tento nesprávny a nezákonný rozsudok zrušil. Uviedol, že rozsudok napáda z dôvodu, že krajský súd pri hodnotení dôkazov vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nevyhodnotil dôkazy navrhované žalobcom a pri hodnotení dôkazov porušil ustanovenie §159 ods. 2 OSP. Rozsudkom, ktorý je predmetom záujmu, bol porušený zákon vo viacerých ustanoveniach vyššie uvedených, ako aj ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP a žalobca je toho názoru, že súd porušil aj ustanovenie § 237 písm. f/ OSP. Poukazoval hlavne na to, že súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie, na ktoré žalobca poukázal a ktoré doložil listinnými dôkazmi a preto predmetný rozsudok z procesného hľadiska možno označiť ako procesný zmätok! Tvrdenie krajského súdu poukazom na to, že vlastníctvo predmetných nehnuteľností prešlo na odporcu v zmysle registrovanej spoločenskej zmluvy štátnym notárstvom pod č. RI 587/92 zo dňa 28.12.1992 žalobca považuje za nesprávne a nezákonné! Poukázal na rozsudky Krajského súdu Bratislava sp. zn. 27S15/98, 27S17/98 oba zo dňa 6.10.1998, ktoré rozsudky boli potvrdené rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Sždov 2/99 a M Sždov 4/99, ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 27 S 60/99 zo dňa 11.1.1999, ktorými bolo riešené a rozhodnuté, že registrácia bývalého ŠN Ba I. č. RI 587/92, rozsudok č. 22Cb 21/96 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Obo 170/96 nie je záznamu schopnou listinou v zmysle § 34 a nasl. zák. č. 162/199 Z. z. (predtým § 7 a nasl. zák. č. 265/92 Zb.). Podľa názoru žalobcu úpadca Ž. s. r. o. v konkurze bol a je iným právnym subjektom ako pred vyhlásením konkurzu a to hlavne, že za úpadcu koná správca konkurznej podstaty, ktorý nikdy nebol a nebude spoločníkom spoločnosti úpadcu a preto nemal zákonné právo domáhať sa majetku, ktorý bol vo vlastníctve spoločníka spoločnosti. Toto právo mali iba spoločníci spoločností (§ 113 zák. č. 513/91 Zb.), ako je aj uvedené v uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo 27/01 a sp. zn. 4Obo 94/04. Podľa názoru žalobcu, vyššie uvedenými rozsudkami (prílohy č. 18 až 22 žaloby) mal a má súd vyriešenú nielen predbežnú otázku prevodu vlastníctva, ale celý právny problém. Pokiaľ by súd dôkazy registrácie vyhodnotil zákonným spôsobom, nikdy nemohol rozhodnúť tak, ako rozhodol. Namietol, že súd tým, že odmietol dôkazy predkladané žalobcom vyhodnotiť, porušil ustanovenie § 237 písm. f/ OSP, nesprávnym postupom súd odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Výroky rozsudkov obchodných súdov č. k. 2Obo 170/96, ako aj č. k. 81Cb 80/97 a č. k. 6Obo 62/03 (nie však občianskoprávných), na základe ktorých súd rozsudok odôvodnil, neurčili, že vlastníkom je žalovaný Ž. s. r. o. v konkurze! Tieto argumenty použité súdom prvého stupňa svedčia o tom, že súd nesprávne pochopil zákonnú podmienku § 159 ods. 2 OSP, že iba „v ý r o k“ právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány, ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Rozsudkami sp. zn. 81 Cb 80/97 – 859 a sp. zn. 6 Obo 62/03, otázka vlastníctva riešená nebola a nemohla byť riešená, čo je zrejme z výrokov týchto rozsudkov, pritom poukázal na to, k odôvodnenie týchto rozsudkov nie je pre súdy záväzná,

ale iba výrok! Taktiež uviedol, že predmetné nehnuteľnosti neboli a nie sú štátnym notárstvom registrované v konaní č. RI 587/92 a to dôvodu, že tieto nehnuteľnosti neboli a nie sú predmetom návrhu na registráciu podaného štátnym notárstvom zo dňa 23.12.1992. Pretože tieto nehnuteľnosti nemohli byť a neboli registrované štátnym notárstvom v zmysle ustanovenia § 133 ods. 1 a 2 OZ a to je dôvod, že nemohli byť ani prevedené do Ž., s. r. o., ani do Ž., s. r. o. v konkurze! Namietal, že pokiaľ by súd vo veci chcel spravodlivo rozhodnúť, (čo bolo a je jeho povinnosťou aj s poukazom na čl. Ods. 6 ods. 1 „Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“ bol by návrh žalobcov na preskúmanie registrácie spoločenskej zmluvy vykonal a bol by bez akýchkoľvek pochybností zistil, že na základe tejto (nezákonne) registrovanej spoločenskej zmluvy nemohlo byť prevedené žiadne vlastníctvo na Ž. s. r. o. v konkurze a to z dôvodu, že v tejto spoločenskej zmluve v dodatku č. 1 (zo dňa 23.11.1992) a v dodatok č. 3 (zo dňa 22.1.1993) nie je označená ani jedna nehnuteľnosť, ktorej by sa prevod vlastníctva týkal. Preto rozhodnutie súdu žalobca považuje za nesprávne, odporujúce právnej úprave!

Ďalej žalobca namietol, že tým, že krajský súd nevykonal dôkazy žalobcom navrhnuté, porušil ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, e/ a f/, § 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ako aj § 231 písm. f/ OSP ako aj Ústavu Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1, čl. 41 ods. 3, čl. 48 ods. 2, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. S poukazom na zmenu spoločenskej zmluvy a jej dodatku č. 1 výtýkal krajskému súdu, že pokiaľ by súd tieto dodatky spoločenskej zmluvy riadne a zákonným spôsobom preskúmal, bol by zistil, že v čl. IV bod 6 tohto dodatku spoločenskej zmluvy zo dňa 23.11.1992, na prevod vlastníctva majetku v prospech Ž., s. r. o. musela byť uzatvorená „zmluva o predaji časti podniku“ v zmysle ustanovenia § 416 a nasl. zák. č. 513/91 Zb., čo je konštatované aj v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo 324/01. Dôkazom, že spoločenská zmluva a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2 Obo 170/96 nie sú listinami spôsobilými na prevod vlastníctva sú aj Rozhodnutia Krajského katastrálneho úradu v Bratislave č. k. Katastr-41-62I-2/99-LK zo dňa 12.11.2001 a rozhodnutie Katastr-5-29-2/98 LK zo dňa 14.7.1999, ktoré správny orgán sám vydal a ktoré neakceptoval!

Taktiež tvrdenie súdu na str. 6 ostatný odsek je nesprávne a nezákonné, nakoľko rozsudkom č. 8Cbsi 49/2005 nebolo rozhodované o vlastníctve a naviac tento rozsudok nie je právoplatný, lebo o ňom rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací. Naopak, právoplatné rozsudky č. 27S15/98, 27S17/98, 27S60/99, M Sždov 2/99 a M Sždov 4/99, (ktorými bol naprosto rovnaký právny problém už riešený) neguje! Poukazuje opakovane na to, že subjekt JUDr. Ing. D. – S. s miestom podnikania v B. nikdy nič nevlastnil, a preto nikdy a na nikoho nemohol žiadne vlastníctvo previesť a naviac tento subjekt, bol právoplatne vymazaný z OR dňa 9.5.1996, o čom svedčí výpis z obchodného registra Ž. s. r. o.. Jedine S. H. IČO: X. bol a je právnym subjektom, ktorý mal a má práva a povinnosti s IČO: X. vydaným Českým štatistickým úradom. Preto dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že ak by súd prvého stupňa dôkladne preskúmal celý spis a hlavne rozsudok č. 2Obo 110/96 bol by zistil, že proti tomuto jedinému vlastníkovi „S., H. IČO: X. bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby! K tejto skutočnosti podľa žalobcu nie je čo dodať iba toľko, že tento rozsudok č. 2 Obo 170/96 je rozsudkom bez právneho významu, nakoľko súdy rozhodli (v dobe rozhodovania) proti neexistujúcemu subjektu, ktorý nikdy nič nevlastnil a rozhodli napriek tomu, že žaloba proti vlastníkovi pred začatím pojednávania bola vzatá späť.

Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenie súdu v odôvodnení rozsudku je nesprávne zavádzajúce a nezákonné. Poukázal na to, že súd po vyhlásení rozsudku dňa 17.1.2008 tento ústne odôvodnil že „žalobu zamietal z dôvodu, aby konečne tieto súdne spory už skončili“, toto vyhlásenie, však súd do odôvodnenia nezapísal! Žiadal, aby odvolací súd preskúmal aj žalobcom opísané dôvody žalobného návrhu zo dňa 3.12.2004, ako dôvody odvolania proti tomuto rozsudku.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) po prejednaní veci v rozsahu podaného odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods.

2 veta prvá OSP a § 214 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie katastrálnych orgánov v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona, podľa ktorého správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra.

Inštitút opravy chyby v katastrálnom operáte v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona slúži výlučne na zosúladienie údajov katastra nehnuteľnosti s verejnými a inými údajmi katastra nehnuteľností.

Podľa § 59 ods. 4 katastrálneho zákona oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1.

Opravou údajov katastra podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona však nemožno riešiť spor o vlastníctvo.

Rozhodnutie vydané podľa citovaného ustanovenia nemá hmotnoprávne, ale len evidenčné účinky, samo osebe nerieši konečným spôsobom otázku, kto je vlastníkom nehnuteľností resp. kto má vecné právo k nehnuteľnosti.

Všetky údaje o právnych vzťahoch k nehnuteľnosti zapísané v katastri, o ktorých oprávnený tvrdí, že alebo nezodpovedajú súčasnému právnomu stavu, že k ich zápisu došlo bez platného právneho dôvodu, že boli zápisom v katastri vo svojich právach ukrátení, zbavení možnosti s nehnuteľnosťou nakladať alebo k nej vykonávať iné právo a vyžadujú preto zmenu zápisu v katastri, nemožno odstrániť opravou chyby alebo zmenou zápisu postupom podľa § 59 katastrálneho zákona. Právnym prostriedkom k dosiahnutiu zmeny zápisov v katastru nehnuteľností tak, aby zápisy zodpovedali právnomu stavu, je určovací žaloba podľa § 80 písm. c/ OSP, nie žaloba o výmaz či na zrušenie právneho vzťahu zapísaného v katastri nehnuteľností.

Obsahom pripojených administratívnych spisov a súdneho spisu odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že námietky žalobcu o nesprávnosti rozhodnutí žalovaných správnych orgánov neobstoja.

Aj podľa názoru odvolacieho ani jedno zo súdnych rozhodnutí označených žalobcom sa netýka priamo a výlučne nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, nie je nimi určené vlastnícke právo k nim a nemajú ani vplyv na platnosť vykonania zápisu zmeny spoločenskej zmluvy. O viazanosti štátnych orgánov právoplatným rozhodnutím bývalého Štátneho notárstva Bratislava I z 28. decembra 1992 č. k. RI 587/92, z ktorého vychádzal aj krajský súd, svedčia aj rozsudky Krajského súdu v Bratislave č. k. 27S 60/99-37 z 11. januára 2001 a č. k. 27S 15/98-22 zo 6. októbra 1998 ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4SžoKS 151/2006 z 19. júla 2007. Odvolací súd preto opätovne poukazuje na to, že riešenie spornej otázky vlastníctva vyplývajúceho z rozhodnutia štátneho notárstva o registrácii spoločenskej zmluvy nepatrí do právomoci správneho orgánu, ale do právomoci súdu (§ 7 OSP).

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve (v rámci ktorého bol vydaný aj žalobcom napadnutý rozsudok krajského súdu) je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmvania zákonosti rozhodnutia žalovaného. Správny súd nie je správnu inštanciou a nerozhoduje vo veci samej.

Aj odvolací súd je viazaný dispozičnou zásadou. Rozsah, v ktorom sa rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmava, určuje osoba, ktorá sa proti rozsudku prvého stupňa odvolala. Z hľadiska procesného odvolací súd posudzuje, či prvostupňový súd postupoval v intenciách ustanovení Občianskeho súdneho poriadku upravujúcich správne súdnictvo.

Z týchto dôvodov nebolo možné považovať za právne relevantné ani námietky žalobcu vznesené v odvolaní o porušení ustanovení § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, e/, a f/ a § 205a ods. 1 písm. b/ a d/, § 158 ods. 4, § 159 ods. 2, § 237 písm. f/, § 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ako aj § 231 písm. f/ OSP ako aj Ústavu Slovenskej republiky čl. 46 ods. 1, čl. 41 ods. 3, čl. 48 ods. 2, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd krajským súdom.

Rovnako irelevantná vo vzťahu k vecnej správnosti napadnutého rozsudku bola aj námietka jeho oneskoreného doručenia, k čomu odvolací súd poznamenáva, že príslušnému sudcovi bola v súlade s ustanovením § 158 ods. 4 OSP predĺžená lehota na vypracovanie písomného vyhotovenia rozsudku. Neopodstatnená bola aj námietka, že určitá časť ústneho odôvodnenia rozsudku sa nepremietla do jeho písomného vyhotovenia, nakoľko v zmysle § 156 ods. 1 a 4 OSP okamihom vyhlásenia rozsudku sa podľa zákona stáva pre súd záväzným jeho výrok, nie aj jeho dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu (§ 219 ods. 2 OSP) súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani mu v tomto konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. februára 2009

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth